

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ

- Μεν. Ὅταν θέλῃ τις τὰ τρεκῆ προμανθάνειν,
μάτην πλανᾶται τὸ σαφὲς †σοφῶς μαθεῖν.
- Φιλ. Ἐὰν θελήσης βίον ἄλυπον ἐκτελεῖν,
20 μὴ προσδόκα τὸ μέλλον ἢ λυπῆ μάτην.
- Μεν. Ὅστις κάτοιδε τοῦ βίου τὴν ἐκβασιν,
μαθὼν †ὄδυνᾶται προσδοκῶν καθ' ἡμέραν.
- Μεν. Οὐδὲν πέφυκε κρεῖττον †τῆς εὐκαιρίας·
καιροῦ γὰρ ἰσχύοντος οὐδὲ εἰς κριτῆς.
- 25 Φιλ. Ὅστις τὸν εὐτυχοῦντα βασκαίνειν θέλει,
λυπεῖν ἑαυτὸν βούλετ' {αι} εἰς δν ζῆ χρόνον.
- Μεν. †Τὸ ἐξαίφνης ἀόρατον †
ἀπροσδοκῆτως ἐλθὼν ἰδίαν χάριν ἔχει.
- Φιλ. Οὐτ' εὐτυχεῖν δεῖ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖν.
30 ῥοπαῖς δὲ καιρῶν καὶ μεταβολαῖς †πάντα ἀλλάσσεται.
- Μεν. Ἐκ τοῦ τυχεῖν ἄνθρωπον ἀβεβαίου βίου
τύχην {εκ}καλοῦμεν ἣν ὄλως οὐκ οἶδαμεν.
- Φιλ. Κἂν αἰτιᾶ, μέτρησον αὐτοῦ τὴν τύχην.
ποῖον πέφυκε κέρδος ἐκ τούτου, φράσον.
- 35 Μεν. Κακοὶ γὰρ εὐτυχοῦντες ἐκπλήττουσί με.
ἀδίκως πονηροῖς †πλοῦτον δωρεῖται θεός.
- Φιλ. Ὡς θνητὸς ὢν ἄνθρωπος †καὶ λιπῶν φάος,
χαλιναγωγεῖν δεῖ τὸν τεταγμένον χρόνον.